

Коледна

Зимна буря вънка плаче,
а край малкото дете
като шарени чорапи
баба приказки плете.

И огнището разлива
сънъ и чудна свѣтлина:
малкото дете заспива
съсь усмивка на уста.

И въ съня си то пжтува
между гъби и треви
и надъ шапката му плуватъ
топли, весели звезди.

И детето се усмихва,
вижда, може би, Христа,
и гори съсь радостъ чиста
на челото му звезда.

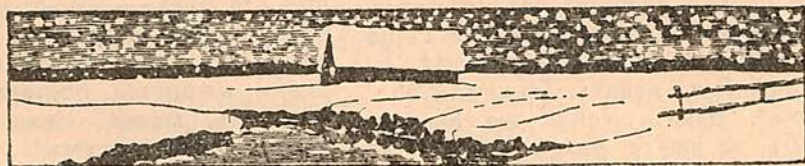
нощъ.

То съ ржка звездитѣ лови,
и подъ русата коса
свѣти хваната свѣтулка
като мѣничка звезда.

И свѣтулката игрива
шепне му, че тая нощъ
е родила света Дева
Малкиятъ Иисусъ Христосъ.

И макаръ, че вънка виятъ
вълци зли и вѣтрове,
бий подъ детската завивка
бодро пролѣтно сърдце.

Б. Овесяникъ.

Снѣжинки.

Като леки пеперуди
хвѣркатъ палави и луди —
отъ небето долетѣли —
рой звездички сребро-бѣли.

Кичатъ вредомъ тѣ земята,
кацатъ леко на децата —

тѣ по бузкитѣ червени,
щипкатъ устнитѣ засмѣни;
като че ли искатъ тѣ
всѣко срещнато дете

да поздравятъ въ тоя часъ,
че пристига дѣдо Мразъ,

въ своята ледена кола
тукъ на нашата земя.

Григоръ Угаровъ.